

SARA'S KROEG

Bijzonder komisch blijspel in twee bedrijven

door

Johan E. G. Ruiter

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **SARA'S KROEG** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **JOHAN E. G. RUITER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2005 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **6** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

SARA - Waardin
ALI - Haar dochter
TRUUS FLESSIE - Nieuwsblad
GREET - Passante
ANNEKE - Passante
HENNY - Passante
MEVR. V. DEUDEKOM - Barones

DECOR:

Het café is een bruine kroeg (deur met winkelbel) met één tafeltje met stoelen en een toog.

De Karakters:

De waardin is (*slonzige*) Sara die hier de scepter (*haar schoteldoek*) zwaait en daarin wordt bijgestaan door haar slome dochter, die nogal lizig praat. Regelmatig komt Truus het "Nieuwsblad" (*een volkswrouw*) binnen. De passanten zijn een paar moderne meiden. Sara gebruikt haar schoteldoek te pas en te onpas voor het schoonvegen van de tafel, de bar en voor de glaasjes, spuugt er nog wel eens op enz. Mevr. van Deudekom is een barones en spreekt nogal geaffecteerd.

EERSTE BEDRIJF

Sara: *(maakt de bar schoon met schoteldoek en wat glaasjes roept dan naar achteren)* Aaliiiii, Aaliiiii *(er komt niets dus nog een keer)*
Aliiiiiii

Ali: *(komt op)* Ja moe?

Sara: Hoe ver ben je nu met de keuken?

Ali: Nou, dat valt niet mee hoor. De vloer stofzuigen, dat ging nog wel, maar dat aanrecht hè, dat wil haast niet.

Sara: Hè? Je gaat me toch niet vertellen, dat je bezig bent geweest om met de stofzuiger het aanrecht schoon te maken?

Ali: Maar je zei toch, dat ik alles maar moest schoonzuigen? Nou en dat heb ik gedaan, maar dat afwaswater hè, dat liep gewoon weer onder tot de stofzuiger uit.

Sara: En nou is de hele vloer nat??

Ali: Ja.

Sara: Jij grote sufferd, m'n hele vloerkleed naar de Filistijnen.

Ali: Nee hoor, het is niet weg het ligt er nog net zo. Wel kletsnat, maar niet naar Filistijnië hoor. *(“nieuwsblad” Truus komt binnen en hoort het laatste)*

Truus: Aha, Ali, ga jij naar Filistijnië? Dat moet een heel mooi land zijn. Je hebt gelijk meisje. Ga er maar eens tussenuit. Oh, èh Sara, doe je mij even weer twee maatjes jonge in dit flesje *(zet een klein flesje op de bar)* en voor mijzelf maar eentje in een glaasje.

Sara: *(schenkt glaasje vol en laat de fles naast het kleine flesje staan)* Kijk alsjeblieft, ik kom zo weerom, dan zal ik het flesje wel even vullen, maar ik moet nu eerst even met Ali naar de keuken. *(tegen Ali)* Kom maar mee naar de keuken. *(samen af)*

Truus: *(pakt glas en drinkt leeg)* Proost! *(schenkt het glas weer vol)* En nog een keertje Proost! *(schenkt het glas weer vol)* Zo nu kan het wel even rustiger aan. Wat zou die stomme griet trouwens nu weer uitgevoerd hebben, voor zover ze al wat uitvoert. *(wil zich net weer inschenken als Sara weer binnenkomt, maar ze zet kordaat haar glas neer en pakt het flesje om die vol te schenken)*

Sara: Wat doe je nou? Schenk jij jezelf maar wat in?

Truus: Nee hoor, ik wou het jou wat gemakkelijk maken en dat flesje alvast voor jou vullen.

Sara: Het leek er anders verdacht veel op, dat je...

Truus: Is er wat gebeurd, dat je zo hard naar achteren vloog met jouw dochter? Stond toch niets in de brand of zo?

Sara: Ach, die domme dochter van mij had weer es een dom idee. Ze heeft het afgewasteltje met de stofzuiger leeggezogen.

Truus: Dat meen je toch niet? Hoe komt ze op het idee?

Sara: Ja, wist ik het maar. 't Wicht kan soms zo stom doen. Eergisteren zei ik nog tegen haar: Stof de boel maar eens een keertje goed af. Nou, dat kostte mij mooi twee bloempotten en een duur wandbord.

Truus: Ja meid, vrienden kun je uitzoeken, maar kinderen daar kun je soms behoorlijk mee gestraft worden.

Sara: Precies Truus, wat je zegt. Ik wou soms wel eens, dat ze maar es een nette vent tegenkwam.

Truus: Ja, dat zou ideaal zijn, maar ik ben bang, dat als zij een nette vent tegenkomt, diezelfde vent een straatje omloopt.

Sara: Nou, zo erg is het nu ook weer niet. En je weet, op ieder potje past een dekseltje.

Truus: Maar sommige potjes zijn zo scheef, dat 't wel eens heel erg moeilijk gaat worden om daar een dekseltje bij te vinden.

Sara: Moed en vertrouwen moeten we maar houden.

Truus: Nou, ik wens je veel sterkte, trouwens, heb je gehoord van die dochter van Jantje de Vries?

Sara: Nee, is daar dan wat mee?

Truus: Is daar dan wat mee vraag jij? Nou of daar wat mee is. Je gelooft je oren niet.

Sara: Nou vertel op dan.

Truus: Nou, zij heeft toch verkering met die knaap van bakker Smit?

Sara: Dat heb ik gehoord.

Truus: Nou ze heeft haar voorkamertje verhuurd.

Sara: Is ze in verwachting??

Truus: Precies en ze schijnt al behoorlijk ver heen te zijn ook, al wel een maand of vijf geloof ik.

Sara: Nou, dat wordt dan weer eens een bruiloft hier in het dorp.

Truus: Nou jij neemt het ook gemakkelijk op.

Sara: Ja natuurlijk. Ze volgen toch gewoon de wetten van moedertje natuur.

Truus: Leuk bedacht, maar ze hebben nog maar twee en een halve maand verkering.

Sara: Oh, èh... wel... dat kan natuurlijk niet. Dat kan dus niet van die Smitje zijn of wel?

Truus: Er wordt gezegd, dat 't kind van Pietje Moesker moet zijn, maar èh... niet verder over kletsen hè? Dit moet wel onder ons blijven.

Sara: Je zult mij er niet verder over horen. Ik heb een slot op de mond.

Truus: Nou goed dan, dan ga ik eerst weer op huis aan. (*neemt flesje van de bar*) Èh, je schrijft het wel even op hè?

Sara: Ja, da's goed. *(Truus gaat af en Sara schrijft het in het boek)*
Zo, dan moet ik nu wel eerst eens even naar de buurvrouw. Wat een nieuws zeg. *(gaat af, het is even stil en dan komt Ali binnen met de stofzuiger in de hand).*

Ali: Zeg Moe, er kwam net allemaal rook uit en nou weet ik niet wat ik... Waar ben je nou? *(kijkt verwonderd rond)* Waar is die nu zo ineens gebleven? *(de deur gaat open en daar komen achter elkaar Anneke, Greet en Henny binnen De dames hebben gefietst en hebben dus dorst.)*

Greet: Nou, laten we dit tafeltje dan maar nemen.

Anneke: Ja, dat vind ik ook, laten we dat maar doen.

Henny: Ja, of zien jullie misschien nog meer tafeltjes. De keuze is wel een beetje beperkt, niet dan?

Greet: Ik hoop dat het assortiment drankjes beter is. *(Ali staat stokstijf en kijkt alles in verwondering aan)* Kunnen wij wat bestellen juffrouw of is er misschien een ober voor de bediening in dit etablissement aanwezig?

Ali: Wat moeten jullie hier?

Henny: Wij hebben dorst en wij hebben niets te drinken meegenomen en aangezien hier buiten op de deur met grote letters CAFÉ staat, dachten wij, dat wij hier misschien wel iets zouden kunnen nuttigen.

Anneke: Zij bedoelt: Kunnen we iets te drinken krijgen?

Ali: Oh... èh... jullie willen wat drinken?

Anneke: De kleurentelevisie is voor jou m'n kind. Ga door.

Ali: Wij hebben geen televisie. *(de dames kijken elkaar al gniffelend eens aan)*

Anneke: Nee, we willen gewoon iets consumeren èh... nuttigen... èh... drinken bedoel ik. Kan dat?

Ali: Dat denk ik wel, maar Moe is der even niet en ik weet niet wanneer zij weer terug is.

Greet: Maar je kunt ons toch alvast wel iets inschenken, dan wachten we daarna wel op jouw moe. Neem maar even de bestelling op.

Ali: Èh... ik weet niet..., wat moet ik oppakken?

Greet: Gewoon ons even iets inschenken.

Ali: Maar ik weet toch niet wat jullie willen drinken?

Anneke: Schenk mij maar een sinas in.

Henny: Ja, mij ook maar.

Greet: Nou, ik wil graag iets anders, geef mij maar een lekkere frisse cocktail.

Ali: Dus ik moet 2 sinas inschenken en... èh een... èh

Greet: Een cocktail! Of weet je niet wat dat is?

Ali: Ikke niet.

Greet: Meisje, luister. De letterlijke vertaling van een cocktail is een hanestaart, maar misschien...

Ali: Wij hebben geen kippen, en die kun je toch ook niet in een glas krijgen, dat willen ze vast niet.

Henny: Nee, zij wil... hoe heet jij eigenlijk?

Ali: Ikke ben Ali.

Henny: Nou Ali, zij wil een cocktail, dat is gewoon een drankje met van alles erin.

Ali: Oh... da's makkelijk.

Henny: Nou, maak dat dan maar eens klaar. *(Ali verdwijnt achter de bar en schenkt twee sinas in en in een ander glas gooit zij van alles, wat je normaal niet in een glas gooit. Onderwijl praten de drie dames over haar domheid)*

Greet: Wat een verschrikkelijk dom ding, die weet toch ook helemaal niets van het leven en zeker niet van een café.

Anneke: Ik heb toch wel een beetje medelijden met haar.

Henny: Nou ja, je moet maar rekenen, dat ze dom is geboren en er nooit iets heeft bij geleerd. Zelig genoeg.

Greet: Zeg eens Ali, is er hier in de buurt ook een plaats waar je kunt overnachten?

Ali: Overnachten? Oh, je bedoelt of je hier ergens kunt slapen?

Greet: Ja precies.

Ali: Geloof ik niet. Er zijn hier geen hotellen.

Anneke: Hotels bedoel je.

Ali: Precies, hotellen.

Anneke: Maar je kunt hier toch wel ergens blijven slapen?

Ali: Nee.

Greet: Maar er is vast wel een agrariër, die een plaatsje in het hooi voor ons heeft.

Ali: Een ara... aragrie... hoe heet dat?

Henny: Ze bedoelt of we hier ergens bij een boer in het hooi kunnen slapen.

Ali: *(brengt nu de glazen en zet ze gewoon midden op tafel)* Ik denk niet dat de boerin dat wil hebben.

Henny: Waarom dat dan niet?

Ali: Dit is een nette dorp en je kan niet zomaar met een boer in het hooi kruipen en vast en zeker niet met drie vrouwen tegelijk. *(algemeen gelach)*

Anneke: Jij bent niet zo dom als je eruit ziet meisje. Er zitten vast wel hersens onder dat prachtig mooie kapsel van jou. Nou meiden Proost! *(zij drinken, maar Greet spuugt het met een boog weer uit)*

Greet: Wat heb jij me nu ingeschonken? Wil jij me dood hebben of zo? Wat is dat wel voor smerig spul?

Ali: Je zei zelf, dat er van alles in moest in die kok èh... èh... kokkestaart, nou en dat heb ik gedaan.

Anneke: Ha, ha, ze heeft je mooi te pakken genomen Greet. Jij hebt ook altijd veel te veel noten op zang.

Greet: Getverderrie. Wat een smaak. Er kon zelfs wel azijn in zitten.

Ali: Klopt.

Greet: En misschien ook mosterd en zout en zo?

Ali: Klopt.

Greet: Maar dat is toch niet om te drinken?

Ali: Nee, maar het hoort toch wel bij van alles en nog wat.

Greet: Wat ben jij toch een verschrikkelijk dom sujet. (*Sara komt binnen*)

Sara: Oh, hebben we bezoek? Hoe komen jullie aan die drankjes of hebben jullie die zelf ingeschonken?

Ali: Nee, dat heb ik gedaan.

Henny: Ah, u bent de waardin?

Sara: Zo kun je het wel noemen ja.

Henny: Dan hebben we een vraag. Kunnen we hier in de buurt ergens overnachten.

Sara: Dan hebben jullie een probleem. Dat kan namelijk niet.

Ali: Ze willen samen met een boer in t stro moe. Dat mag toch niet?

Sara: Dat zullen ze wel iets anders bedoelt hebben Ali. Ga jij nu maar eerst verder met het drogen in de keuken..

Ali: Ja moe. (*gaat af sleept stofzuiger weer mee*)

Sara: Nee, dames. Er is hier in de buurt geen enkele mogelijkheid om te overnachten, tenzij... nou nee dat is niets voor jullie.

Anneke: Wat bedoelt u? Ik heb er niet zoveel zin in om nog weer eens een paar uur op de fiets te moeten zitten voor een slaappleats.

Ali: Nou jullie hadden het over stro en ik heb wel stro, maar...

Anneke: Dan is er geen probleem. Wat jullie meiden.

Henny: Dan is er geen probleem meer.

Greet: Nee, dan gaan we heerlijk op de agrarische manier heerlijk in het verse stro. Ik vind dat toch altijd al zo lekker ruiken.

Sara: Maar... ik bedoel...

Henny: Niet gaan maren mevrouw. We doen dat gewoon.

Greet: We komen dan wel uit een grootstedse omgeving, maar desalniettemin kunnen wij ons goed aanpassen aan het landleven mevrouw.

Sara: Nou het is mij goed alleen als jullie me nog langer mevrouw noemen dan gooi ik jullie eruit. Mijn naam is Sara en zo is dat.

Anneke: Oké , mevrouw èh... Sara, vanaf nu bent u Sara.

Greet: En ik denk, dat u zichzelf al een tijdje geleden hebt gezien.

Sara: Èh...?? ...???

Greet: Laat maar zitten Sara. Heb je ook dekens?

Sara: Ik denk het wel, ik zal eens zien. (*gaat af*)

Anneke: Nou? Wat denken jullie ervan, zal het wel goed gaan met dat slapen? Ik vind het hier maar een goor zootje.

Henny: Nou, ik vind het eigenlijk wel een mooie bruine kroeg.

Anneke: Maar wel een slonzige waardin als je het mij vraagt, maar goed om nou maar weer op de fiets te moeten kruipen, dat lokt mij ook niet.

Henny: Ach meid, dat hoort bij een bruin café. Zouden ze trouwens wel klanten hebben? Het lijkt mij hier nogal stil. Een beetje modernere aankleding zou hier trouwens wel op zijn plaats zijn.

Greet: Lijkt mij wel leuk om te doen. Die muur (*wijst*) bij voorbeeld in helder pastelgeel en dan met leuke korenblauwe stoeltjes. Plafond spotjes en een geschuurde vloer, roestvrije stalen krukken, een mooie spiegel achter de bar ennh...

Anneke: Nou wat let je. Doe Sara een voorstel, misschien kun jij je dan helemaal uitleven.

Greet: Ik ben bang, dat diezelfde Sara er geen halve rooie cent voor over heeft om de boel eens goed aan te pakken. (*Truus komt binnen leeg flesje in de hand*)

Henny: Nou, kijk eens aan, alweer een klant.

Truus: Wat moeten jullie hier? (*beetje nors en een beetje lispelend*)

Greet: Ook een zeer hartelijk goedendag vrolijke dame. Èh... ik zal u dat eens nader uitduiden

Truus: (*tegen de anderen*)Wat wil dat mens?

Anneke: Zij bedoelt, dat ze u dat wil uitleggen.

Truus: Nâh, waarom zegt ze dat dan niet gewoon?

Anneke: Ach, dat ligt nu eenmaal aan haar educatie en daardoor heeft zij een wat afwijkende attitude.

Truus: Ik ga eerst weer naar huis om mijn pet te halen.

Henny: Om jouw pet te halen?

Truus: Ja, ik moet het toch ergens in gooien?

Henny: (*tegen de anderen*) Jongens, doe een beetje gewoon, dit is een eenvoudige landsvrouwe. (*tegen Truus*) Nee mevrouw, we zijn op doorreis en we hebben hier even aangelegd om iets te drinken.

Greet: En gelukkig heeft de waardin Sara ook slaapaccommodatie, zodat we niet verder hoeven te reizen.

Truus: Dus jullie denken, dat je hier kunt blijven slapen?

Anneke: Dat denken we inderdaad. Sara heeft ons dat toegezegd.

Truus: Dan heeft Sara zeker teveel gedronken, want dat kan hier helemaal niet.

Anneke: Oh jawel hoor. We mogen van haar in het stro slapen. Leuk hè?

Truus: Nou!!! Of dat leuk is. Ik kan mij er wat bij voorstellen. Dat zal de beer ook wel leuk vinden.

Greet: Ach, heeft zij ook een getemde beer in huis, dat vind ik nou nog eens attractie. Dat had ik hier nou toch helemaal niet verwacht.
(*Sara komt binnen*)

Truus: Gelukkig, dat je er bent Sara. M'n flesje is leeggelopen en nu...

Sara: Leeggelopen? Waarin? Keelgat?

Truus: Nee èh...

Greet: Vind je het goed dat wij nog even het dorp inlopen Sara? Dan komen we straks weer terug om een hapje te eten. Een eenvoudige Chateau Briand volstaat dan wel. Gaan jullie mee meiden? (*zij gaan af*)

Truus: Wat heb jij nou in huis gehaald? Die lui praten zo raar, je snapt er de helft niet van. En wat bedoelen ze nu met een crapeaud in de brand?

Sara: Ja, dat weet ik ook niet, maar hun centen zijn niet van blik en een beetje eten is er altijd wel.

Truus: Nou ja, doe mij het flesje dan maar even weer vol en ook eentje in een glaasje.

Sara: (*schenkt in*) Je raakt toch niet aan de drank hè? Ik bedoel maar je komt hier nu al voor de tweede keer en dat flesje van zo even is vast niet in het gootgat leeggelopen.

Truus: Maak je maar zorgen. Ik hou het goed in de hand.

Sara: Dat is het probleem juist. Je moet het wegzetten en niet steeds in de hand houden, want jouw hand kiept nog wel eens wat om
(*maakt beweging van glas voor de mond omkiepen*)

Truus: (*flesje aangepakt*) Schrijf het nog maar even bij het andere op, want ik krijg geloof ik bezoek en ik...

Sara: Dat moet wel allemaal betaald worden en je moet (*schrijft*) het niet teveel laten oplopen, want dan kom je in de pro... (*Truus is inmiddels verdwenen*)...blemen. Toch jammer dat ze haar maat niet weet te houden. (*Ali komt binnen en hoort de laatste zin*)

Ali: Dan kun je ook niet zingen hè moe?

Sara: Wanneer niet?

Ali: Als je de maat niet kunt houden, dan kun je toch niet zingen?

Sara: (*zucht eens*) Gelijk heb je hoor.

Ali: Ik zou nog wel eens bij het koor willen, daar zingen ze altijd zo mooi van (*zwijmelt*) droomland.

Sara: Droomland? Waar ligt dat nou weer?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto